NAJINA POROKA

Ne vem kako bi začela, vendar mi je leto 2011 za vedno spremenilo življenje. Bilo je zelo lepo in občutki so bili nepopisni,
saj se tako pomemben dogodek dogodi samo enkrat v življenju. Spomladi sva se s Francijem Staričem odločila, da stopiva na
skupno življenjsko pot 20.08.2011.

Pred poroko je bilo še zelo veliko priprav, ki sva jih skupaj z mojim bodočim možem uspešno
izpeljala. Čas je zelo hitro mineval, saj sva morala rezervirati civilno in cerkveno poroko, pa tudi prostor za slavje, ter še
veliko drugih stvari. Nato je prispel dan 13.08, ko sva skupaj imela fantovščino in dekliščino, na Rihpovcu, na igrišču, na katero
sva povabila sosede, prijatelje in nekatere znance. Zelo smo se zabavali, saj so nam popestrile večer razne igre za ženina in nevesto,
ki so jih nama pripravili povabljeni. Domači pa smo poskrbeli za hrano in pijača, pa tudi ozvočenje, saj brez glasbe ne gre.
Dan pred poroko so nama sosedje postavili mlaje, seveda meni v Šahovcu, Franciju pa na Rihpovcu. Šahovčani so se zelo potrudili
in postavili zelo lepe mlaje, ko pa so končali smo jih domači postregli s pijačo in jedačo, da so se malo podprli,po napornem večeru.
Kar pozno sem odšla spat in ko sem se ulegla v posteljo, kar nisem mogla zaspati. Vedela sem sicer, da bo jutri zelo pomemben in
čudovit dan mojega življenja.In napočil je dan poroke… Morala sem vstati zelo zgodaj, saj sem morala iti še k frizerju in se pripraviti
za mojega ženina. Že urejena sem ga čakala z domačimi v sobi,zelo nemirna, in upala,da bo potekal dan popolno in sproščeno. No, kmalu
pa zaslišim trobljenje avtomobilov, ki se približujejo naši hiši. Vedela sem, da je ženin prišel pome. Bila sem pomirjena in srečna.
Kmalu sem prišla skozi vrata vsa vesela, kjer me je čaka ženin z ostalimi svati. Bilo je čudovito in vsi so bili veseli za naju.Potem
smo še malo pojedli in se odpravili proti Bogenšperku,kjer sva imela rezervirano civilno poroko. Seveda, so nas Šahovčani ustavili že
sredi vasi, saj so imeli pripravljeno šrango.Na šrangi se je moral ženin izkazati v raznih igrah, kot so previjanje dojenčka, sekanje drv,
zabijanje žebljev in podobno. Ko je uspešno naredil vse naloge, so nas spustili naprej na pot. Na Bogenšperku nas sta čakala hostesa
in kočijaž,ki naju je peljal okrog grada s kočijo, ostali pa so nas počakali pred gradom. Čas je kar mineval in že sva stala v dvorani
pred matičarjem,kjer sva si izrekla usodni DA in izmenjala prstana.Sledil je še podpis ženina in

neveste ter prič. Iz Bogenšpreka smo
se vračali skozi Šahovec, kjer smo še malo prigriznili in nato pamnadaljevali pot v Dobrnič, kjer je potekala cerkvena poroka.
Ko je bilo poročne maše konec, smo še nazdravili za srečno skupno življenje. Nato smo se odpeljali na Mirno, kjer smo slavje
nadaljevali v gostilni Pri Francki, do jutranjih ur. Za glasbo in družabne igre so poskrbeli ansambel Biser, večer so nam dodatno
popestrile maškare.Ta dan je bil zame nekaj izjemnega.Bila sem zelo srečna in vesela, pa tudi drugi so se veselili z nama.
Vse je potekalo popolno, pa tudi vreme nam je bilo naklonjeno, čeprav je bilo tisti dan zelo zelo vroče. Zelo sem vesela in ponosna,
da sedaj živim na Rihpovcu, pa tudi sosedje so me zelo lepo sprejeli.

Tina Starič